

„Manas valstības meitas” — Palīdzības biedrības vēsture un darbība

Māsa Džūlija B. Beka

Vispārējās Palīdzības biedrības prezidente

Studējot Palīdzības biedrības vēsturi, mēs iegūstam definīciju un apstiprinājumu tam, ka esam mūsu Glābēja, Jēzus Kristus, mācekles un sekotājas.

Šī sanāksme ir dāvana visām Debesu Tēva meitām, kuras vēlas uzzināt Viņa domas un gribu un izprast savus pienākumus Viņa ieceres īstenošanā. Pēdējā gada laikā esmu tikusies ar daudzām no jums un izjutusi dziļu saviļņojumu, ielūkojoties jūsu acīs, apskaujot jūs, smeļoties kopā ar jums, raudot ar jums un uzklāusot jūsu bēdu, prieka un veiksmes stāstus. Ikvienai no jums ir neapraķstāma vērtība, un Debesu Tēvs jūs pazīst. Kā Dieva meitas jūs gatavojaties ieņemt sev paredzēto vietu mūžībā, un ikvienai no jums ir dota sievietes identitāte, iedaba un atbildība. Gan ģimenes, gan sabiedrības, gan šīs Baznīcas un tik vērtīgās pestīšanas ieceres panākumi atkarīgi no jūsu uzticības. Ak, dārgās māsas, kā mēs mīlam un lūdzam par jums!

Ikvienu no mums šobrīd sastopas ar ļoti individuālu laicīgo pieredzi. Nesen es tikos ar divām māsām, kuras demonstrē to, kā saglabāt uzticību. Viena no šīm māsām mīt centrālajā Brazīlijā. Viņas jaukā sarkano ķieģeļu māja iesarkano smilšu pagalmā, ko ieskauj sarkanu paneļu siena, ir kā paradīze un patvēruma no ārpusaules. Viņas bērni, acīm starojot, zina Sākumskolas dziesmas un pie sienas savā mājā karina Glābēja, tempļu un Dieva praviešu bildes, kas izgrieztas no žurnāla *Liahona*. Viņi abi ar vīru ir nesuši individuālus upurus, lai varētu tikt saistīti templī un viņu bērni varētu piedzimt šajā derībā. Viņa man stāstīja, ka pastāvīgi lūdz Tam Kungam pietiekami daudz spēka un iedvesmas, lai uzaudzinātu bērnus evaņģēlija gaismā, patiesībā un spēkā.

Otra māsa dzīvo viena pati mazītiņā dzīvoklītī 80. stāvā Honkongas daudzdzīvokļu namā. Viņai ir zināmas veselības problēmas, taču viņa priecājas, ka var tikt ar visu galā saviem spēkiem. Viņa ir vienīgā Baznīcas locekle savā ģimenē. Uz neliela plauktiņa novietotas viņas fotogrāfijas, Palīdzības biedrības rokasgrāmatas un citas Baznīcas grāmatas. Viņa ir izveidojusi Gara piepildītu patvērumu savās mājās un ir gaismas stars ikvienam savā draudzē.

Brīdinājums

Mēs zinām, ka daudzas no māsām dzīvo skarbos un bīstamos apstākļos. Dažas pastāvīgi mokās ar izsalkumu, bet citām ik dienas jārod drosme, lai, par spīti vilšanās reizēm un līdzcilvēku nodevībai, turpinātu dzīvot ar ticību. Mēs dzīvojam pēdējās dienās, un tādēļ visur uz Zemes sastopami smagu cīņu apliecinājumi. Par Pēdējo Dienu svēto sievietēm klejo daudz mītu un maldīgu priekšstatu. Pārsvārā šie mīti vēsta, ka mēs tiekam vērtētas

zemāk par vīriešiem, ka pārsvarā esam jaukas, taču ne īpaši erudītas, un ka, vienalga ko mēs darām, ar to nekad nepietiks, lai Debesu Tēvs mūs pieņemtu. Kā teicis apustulis Pēteris: „Jūsu starpā [ir] viltus mācītāji, kas paslepen ienesīs aplamas posta mācības, noliedzami pat To Kungu, kas viņus atpircis.”¹

Mormona Grāmata apraksta notiekošo:

„Jo lūk, tanī dienā [Sātans] plosīsies cilvēku bērnu sirdīs un kūdīs tos dusmoties pret to, kas ir labs.

Un citus viņš nomierinās un iemidzinās īslaicīgajā drošībā, ka viņi sacīs: Viss ir labi Ciānā, jā, Ciāna plaukst, viss ir labi — un tā velns apmāna viņu dvēseles un uzmanīgi tos noved lejā ellē.

Un lūk, citus viņš aizved ar glaimiem un saka tiem, ka elles nav, un viņš saka tiem: Es neesmu velns, jo tāda vispār nav — un tā viņš čukst tiem ausīs, kamēr viņš sagrābj tos savās briesmīgajās važās.”²

Vidē, kur pieaug nepelnītas privilēģijas, tiekšanās attaisnoties, apātija un kārdinājumi, pieaug risks, ka tās Dieva meitas, kuras nav pietiekami modras, lūgšanu un iedvesmas pilnas, kļūs, kā rakstīts Svētajos Rakstos, par muļķīgām sievietēm³, kas pielūdz dažādus svešus dievus.⁴ Diemžēl dzīves grūtību un plaši izplatīto ķecerību iespaidā daudzas no māsām vairāk tic mītiem nekā patiesībai. Viņu novirzīšanos no Dieva ieceres parāda tas, ka daudzas neievēro tik būtiskas lietas, kā lūgšanas un Svēto Rakstu lasīšanu. Tas Kungs ir teicis, ka „šī ir brīdināšanas diena, un nevis daudzu vārdu diena.”⁵

Palīdzības biedrība tika organizēta kā vairogs un patvērums

Lai uzraudzītu, mācītu un iedvesmotu Savas meitas šajos grūtajos laikos, Dievs pilnvaroja pravieti Džozefu Smitu organizēt Baznīcas sievietes. Šo dievišķi noteikto un priesterības pārraudzībā esošo organizāciju sauc par Palīdzības biedrību.

Palīdzības biedrības mērķis ir sagatavot Dieva meitas mūžīgās dzīves svētībām, palīdzot viņām pieaugt ticībā un individuālajā taisnīgumā, stiprināt mājas un ģimeni, kā arī uzmeklēt un palīdzēt grūtībās nonākušajiem.

Palīdzības biedrība ievieš skaidrību mūsu darbā un vieno mūs kā Dieva meitas Viņa ieceres aizstāvībai. Sagrozītas identitātes, mulsuma un apjukuma pilnajā pasaulē Palīdzības biedrība ir domāta kā kompass un ceļvedis, lai mācītu patiesību uzticīgām sievietēm. Mūsdienās taisnīgas sievietes tiecas pēc atklāsmes, lai pretotos apjukumam, cīnītos pret ļaunumu un garīgo sagrāvi, kā arī paceltos pāri personīgām traģēdijām, pieaugot ticībā, stiprinot mājas un palīdzot citiem.

Palīdzības biedrības vēsture un darbība

Mūsu prezidijs ir lūdzis, gavējis, domājis un konsultējies ar praviešiem, gaišreģiem un atklājējiem, lai uzzinātu, kas mums, saskaņā ar Dieva gribu, jādara, lai palīdzētu Viņa meitām būt stiprām, stājoties pretim „[tam postam], kas nāks pār zemes iedzīvotājiem”.⁶ Esam saņēmušas atbildi, ka Baznīcas māsām jāzina un jāmacās no Palīdzības biedrības

vēsturi. Izpratne par Palīdzības biedrības vēsturi stiprina uzticīgas sievietes pamatidentitāti un vairo pašvērtību.

Tā rezultātā šobrīd tiek apkopota Baznīcas Palīdzības biedrības vēsture, un tā būs pieejama nākamgad. Šī notikuma gaidās Palīdzības biedrības vēsturei tagad tiek pievērsta pastiprināta uzmanība, piemēram, veltot šim jautājumam apmeklējuma mācības lapu *Liahonā*. Vēstures materiāla veidošana ir bijusi iedvesmas un atklāsmju pilna pieredze.

Studējot Palīdzības biedrības vēsturi, esam mācījušās, ka Tā Kunga vīzija par Palīdzības biedrību un tās mērķi neaprobežojas ar iegainu svētdienas sapulci. Viņam padomā ir kas daudz, daudz vērienīgāks par sieviešu klubu vai izklaidējošu īpašo interešu grupu.

Palīdzības biedrība ir paredzēta, lai stiprinātu Viņa ļaudis un gatavotu tos saņemt tempļa svētības. Viņš ir nodibinājis šo organizāciju, lai iesaistītu Savas meitas Savā darbā, nodrošinot mūsu palīdzību Savas valstības celšanā un Ciānas māju stiprināšanā.

Vēsture mums māca, kas mēs esam

Mēs studējam savu vēsturi, lai mācītos, kas mēs esam. Visā pasaulē labas sievietes alkst izprast savu identitāti, vērtību un nozīmību. Studējot un pielietojot Palīdzības biedrības vēsturi, mēs iegūstam definīciju un apstiprinājumu tam, ka esam mūsu Glābēja, Jēzus Kristus, mācekles un sekotājas. Mūsu uzticība un kalpošana atspoguļo to, cik nelokāma ir mūsu pievēršanās un saistības atcerēties Viņu un sekot Viņam. 1830. gada jūlijā, Savas Baznīcas atjaunošanas pirmsākumos, Tas Kungs izvēlējās Savu pirmo sieviešu kārtas vadītāju šajā atklāšanā un viņai domātā atklāsmē teica: „Es runāju uz tevi, Emma Smita, Mana meita; jo patiesi Es saku tev, visi, kas pieņem Manu evaņģēliju, ir dēli un meitas Manā valstībā.”⁷

Palīdzības biedrības vēsture mums māca, ka Debesu Tēvs pazīst Savas meitas. Viņš viņas mīl, Viņš ir devis tām īpašus pienākumus, runājis ar viņām un vadījis viņas viņu laicīgo misiju laikā. Turklāt Palīdzības biedrības vēsture paaugstina un apliecina sievietes statusu, kā arī parāda, kā sieviete var sadarboties ar uzticīgiem priesterības vadītājiem.

Vēsture mums māca, kas mums jā dara

Mēs studējam savu vēsturi, lai mācītos, kas mums jā dara. Studējot savu vēsturi, mēs mācāmies, kā sagatavoties mūžīgās dzīves svētībām. Palīdzības biedrības pienākums vienmēr ir bijis organizēti izmantot mūsu spēku Ciānas bīskapijās un draudzēs. Palīdzības biedrības sanāksmju, apmeklējošo māsu programmas un visu māsu kalpošanas rezultātā Dieva meitas tiek apmācītas, uzraudzītas un iedvesmotas, lai varētu izpildīt savus pienākumus Tā Kunga darbā un valstībā. Bīskapiju un draudžu Palīdzības biedrības prezidentes ir ieceltas, lai vadītu šo darbu.

Pirms gada šajā sanāksmē tika izziņoti norādījumi Palīdzības biedrības sanāksmju vadīšanai. Mēs ar prieku paziņojam, ka lielākajā daļā visas pasaules bīskapiju un draudžu Palīdzības biedrības prezidijs un māsas šos norādījumus ir pieņēmušas, izprotot Garu, kas ir to pamatā. Man ir prieks skatīties, kā atjaunojas Palīdzības biedrības vēsturiskais mērķis un darbība. Mēs esam novērojušas, kā pieaug cieņa pret Palīdzības biedrību, tās identitāti un nozīmi, vienkārši saucot un izziņojot māsu sanāksmes saskaņā ar to, kas tās

patiešām arī ir — Palīdzības biedrības sanāksmes. Mēs redzam, kā Palīdzības biedrības sanāksmju pareizas izpratnes rezultātā Palīdzības biedrības māsas pieaug ticībā un individuālajā taisnīgumā, vairāk stiprina mājas un ģimeni un sniedz lielāku palīdzību līdzcilvēkiem. Pamats visiem norādījumiem par Palīdzības biedrības sanāksmēm, apmeklējošo māsu darbu un visu pārējo Palīdzības biedrības darbu sakņojas Palīdzības biedrības vēsturē, un to ir apstiprinājis Augstākais Prezidijs.

Palīdzības biedrības pienākumos nemainīgi ietilpusi dalība pestīšanas darbā. Kopš atjaunotās Baznīcas pirmsākumiem māsas vienmēr bijušas pirmās un pēdējās, kas piedalās ikdienas dzīves pavērsienos. Māsas no Palīdzības biedrības dodas kalpot uz Sākumskolu, Jauno sieviešu biedrību, Svētdienas skolu, kā arī piedalās vēl citos pasākumos, kalpojot kā bāka, kas rāda gaismu un tikumīgumu piemēru augošajai paaudzei. Individuāla kalpošana stiprina katru māsu atsevišķi, taču vienota kalpošana, ko veic miljoniem uzticīgu sieviešu, veido iespaidīgu ticības spēku Tā Kunga darba veicināšanā. Vēsture liecina, ka jau kopš Atjaunošanas pirmsākumiem māsas bijušas vadošais spēks evaņģēlija izplatīšanā, un viņas turpina šos centienus, kalpojot misijās, gatavojot misijai jaunos vīriešus un sievietes, kā arī aicinot draugus, kaimiņus un ģimenes locekļus saņemt evaņģēlija svētības. No vēstures mēs mācāmies vēl arī to, ka pravietis Džozefs Smits izmantoja Palīdzības biedrības sanāksmes, lai mācītu māsām par viņu gatavošanos templim. Arī tagad ģimenes vēstures un tempļa darbs ir viens no svarīgākajiem Palīdzības biedrības pienākumiem.

Izpratne par mūsu vēsturisko mērķi palīdz sievietēm mācīties, kā pareizi izvirzīt prioritātes, lai „[nešķiestu] naudu tam, kam nav vērtības, nedz savus spēkus tam, kas neder uzturam”.⁸ Palīdzības biedrība vienmēr bijusi atbildīga par rīkošanos saskaņā ar apustuļa Pāvila mācību — mācīt jaunajām sievietēm būt prātīgām, apdomīgām un šķīstām, kā arī mācīt precētām sievietēm mīlēt savus vīrus, mīlēt savus bērnus un stiprināt savas mājas.⁹ Palīdzības biedrības vēsture māca mums rūpēties par būtiskajām lietām, kas mūs glābs un iesvētīs, kā arī par to, kas nepieciešams, lai mēs personīgi kļūtu pašpaļāvīgas un noderīgas Tā Kunga valstībā.

Mūsu vēsturei cauri vijas atziņa, ka māsas, kas prot izmantot Svētā Gara spēku, rīkojas ar Tā Kunga iedvesmu un saņem savu pienākumu izpildei nepieciešamās atklāsmes.

Vēsture vieno uzticīgas sievietes

Mēs studējam savu vēsturi, jo tā vieno uzticīgās sievietes. Palīdzības biedrības vēsture ir Gara iedvesmots vēstījums par spēcīgām, uzticīgām un mērķtiecīgām sievietēm. Kā daļa no Tā Kunga atjaunotās Baznīcas Palīdzības biedrība šobrīd darbojas gandrīz 170 valstīs. Visur pasaulē pieaugušām sievietēm Tā Kunga Baznīcā var tikt uzticēti nopietni un svarīgi pienākumi.

Baznīcā meitenes un jaunās sievietes mācās, kā izvirzīt mērķus, izmantojot programmas „Ticība Dievam” un „Personīgā pilnveidošanās”, kas palīdz koncentrēties uz templi un turpmākajiem pienākumiem. Palīdzības biedrībā viņas turpina pilnveidoties, lai tuvotos tempļa un mūžīgās dzīves svētībām, pieaugot ticībā, individuālajā taisnīgumā, stiprinot savas mājas un ģimeni un palīdzot grūtībās nonākušajiem. Uzticīgās sievietes iemācās tā rīkoties, nesaņemot tikpat kā nekādu uzslavu vai atzinību par paveikto. Palīdzības biedrība zeļ un plaukst, pateicoties Jēzum Kristum, kurš mācīja, ka, ja mēs dodam savas

dāvanas (jeb ziedojumus) slepenībā, mūsu Tēvs Debesīs, kas redz slepenībā, mums to atmaksās atklāti.¹⁰

Pateicoties Palīdzības biedrības vēsturei, mēs rodam saikni ar lielisku māsu saimi, kur ietilps gan jaunas, gan padzīvojušas, gan bagātas, gan trūcīgas, gan izglītotas, gan nemācītas, gan neprecētas, gan precētas — nelokāmas un nesatricināmas Dieva meitas.

Zināšanas par vēsturi var palīdzēt mums mainīties

Mēs studējam savu vēsturi, jo tā palīdz mums mainīties. Galu galā lielākā vēstures vērtība nav meklējama datumos, laikos un vietās. Tā ir vērtīga, jo māca mums principus, mērķus un piemēru, kam jāseko. Tā palīdz mums saprast, kas mēs esam, kas mums jā dara, un vieno mūs Ciānas māju stiprināšanai un Dieva valstības celšanai uz Zemes. Ja Palīdzības biedrība darbojas saskaņā ar iedvesmu, tā bailes, šaubas un egoismu nomaina pret ticību, cerību un žēlsirdību. Turpinot darīt Tā Kunga darbu, uzticīgas māsas turpina rakstīt Palīdzības biedrības vēsturi visā pasaulē. Tas Kungs stiprina Palīdzības biedrību gan šī brīža darbā, gan gatavojoties dižajai nākotnei, kas sagaida Viņa meitas.

Es liecinu jums, ka mūsu Debesu Tēvs un Viņa Dēls, Jēzus Kristus, ir reāls. Caur pravieti Džozefu Smitu uz Zemes tika atjaunots evaņģēlijs — labā vēsts par mūsu identitāti un mērķi, Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. 2. Pētera 2:1.
2. 2. Nefija 28:20–22.
3. 2. Timotejam 3:6.
4. Jozuas 24:23.
5. Mācība un Derības 63:58.
6. Mācība un Derības 1:17.
7. Mācība un Derības 25:1.
8. 2. Nefija 9:51.
9. Skat. Titam 2:5.
10. Skat. Mateja 6:4; 3. Nefijs 13:4.